

Ἴδοντες, ἕνα συγκατοικῆ μετὰ τῆς Εὐδαιμονίας, τῆς Ἀρετῆς καὶ τῶν θεῶν. »

(Ἐκ τοῦ Ἀστέροσ τῆς Ἀνατολῆς, ἀριθ. 703.)

Ο ΣΑΚΚΟΣ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ.

Ταξιδιώτης τις ἔχασε τὸν δρόμον του καὶ περιπλανήθη εἰς τὴν ἐρημίαν. Κατακουρασμένος δὲ καὶ σχεδὸν ἀποθνήσκων τῆς πείνης ἔφθασεν εἰς ἕνα τόπον ὅπου ἦσαν φοίνικες· ὑπὸ τὴν σκιάν ἑνὸς τούτων ἐκάθησεν ὅπως ἀναπαυθῆ καὶ πρὸς μεγάλην του χαρὰν μόλις καθήσας ἀνεκάλυψε πηγὴν διαυγεστάτου ὕδατος ἐκεῖ πλησίον κειμένην καὶ ἀμέσως ἔτρεξε πρὸς αὐτὴν ὅπως σβύσῃ τὴν δίψαν του.

Ἐλθὼν πλησίον παρετήρησε σακκούλιον τι κείμενον ἐπὶ τῆς χλόης· ὅπως δὲ συμβαίνει συνήθως εἰς πεινασμένους ἢ φαντασία μετεσχημάτισε αὐτὸ εἰς δυσάκιον πλήρες εἶδος τινὸς ὑσπρίων, τὰ ὅποια οἱ ὀδοιπόροι μεταχειρίζονται κατὰ τὰς διὰ τῆς ἐρήμου ὀδοιπορίας των.

Λαθὼν ὅμως αὐτὸ ἀνά χειρας καὶ ἀνοίξας εὗρεν

— Δύο ποταμοὶ εἰς τὸν κόσμον ἐζάλισαν τοὺς σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὁ Νείλος καὶ ὁ Νίγηρος — τοῦ πρώτου τὰς πηγὰς ἀνεύρεν ὁ λοχαγὸς Σπήκ — τοῦ δευτέρου ὁ Μουγκο-Πάρκ· ὁ τελευταῖος οὗτος ἐγεννήθη ἐν Σκωτίᾳ, ἐξεπαιδεύθη καλῶς καὶ ἠλικιωθεὶς μετέβη ἐπὶ πλοίου εἰς Ἰνδίας

ΜΟΥΓΚΟ ΠΑΡΚ ΚΑΙ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΝΙΓΗΡΟΣ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέπλευσε τὸ 1793 καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Κολομβίαν, ἀφ' ὅπου ἔμελλε νὰ ταξιδεύσῃ τρεῖς περίπου χιλιάδας μιλίων διὰ νὰ εὗρῃ εἰς τὸν πρὸς ὄν ὕδρον του.

Ἐξεκίνησε δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μακροῦ τούτου ταξιδίου μόνος καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του μετὰ πολλοῦ κόπου, στερήσεων καὶ κινδύνων πολλὰς κρατηθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν ἐντοπιῶν, ἐνίοτε ἀνυπόδητος, ἀβουηνῆς καὶ πεινασμένος, ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν Νίγηρα, τὸν βρόντα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς

ἀπὸ ὑσπρίων μαργαρίτας. Μαργαρίται, ἐξερῶνθη, καὶ ἀπὸ τοὺς πολυτιμοτάτους· ἀλλὰ τί ὠφελοῦν εἰς ἄνθρωπον ἀποθνήσκοντα τῆς πείνης, ὡς ἐμεῖ; μήπως ἢ λαμπρότης καὶ ἡ ἀξία των δύνανται νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν πείνάν μου; Ἄχρηστος θησαυρὸς! καὶ ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ γῆς δεηθεὶς τοῦ Θεοῦ νὰ τῷ ἐξαποστείλῃ ταχέως βοήθειαν. Μόλις δ' εἶχε τελειώσῃ τὴν δέησίν του καὶ ἰδοὺ Μαυριτανὸς τις ἐφάνη ἐπὶ καμήλου δραμαίως διευθυνόμενος πρὸς αὐτὸν — ἦτο ὁ κύριος τῶν μαργαριτῶν, ὅστις εὐσπλαγχισθεὶς τὸν ταλαίπωρον ὀδοιπόρον, ὄχι μόνον τροφήν τῷ ἐχορήγησεν, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τῆς καμήλου του τὸν ἐπήρε.

« Ἰδοὺ! εἶπεν ὁ Μαυριτανὸς καθ' ὁδόν, — πόσον θαυμασταὶ εἶναι αἱ ὁδοὶ τοῦ Ὑψίστου εἰς ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Τὴν ἀπόλειαν τῶν μαργαριτῶν μου ἐθεώρησα ὡς μέγιστον δυστύχημα, ἀλλ' ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη τὸ μέσον τοῦτο, ὅπως με ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιστρέψω ὀπίσω εἰς τὸ μέρος τοῦτο, διὰ νὰ σώσω μίαν ζωὴν. »

ὄς χειρουργός.

Τὸ ταξίδιον τούτου ἐνεποίησεν εἰς αὐτὸν τοιαύτην ἐπιθυμίαν πρὸς τὸ περιηγεῖσθαι, ὥστε κατὰ τὴν ἐπάνοδόν τρεῖς Σκωτίαν συνεστρέψθη μετὰ τὴν βασιλικὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ προσπαθήσῃ νὰ ἀνεύρῃ τὰς πηγὰς τοῦ Νίγηρος ἀρχόμενος ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἡτάνάπαλιν.

ἀνατολὰς. Τὸ πρῶτον του ἔργον ἀφοῦ ἔφθασεν ἐκεῖ ἦτο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κυβερνήτην τοῦ Σόμεπαντος καὶ κατόπιν νὰ ἀνεύρῃ τὰς πηγὰς, αἵτινες ἀπέχον περὶ τὰ 1000 ἔτι μίλια, τὰ ὅποια διήλθεν ἐπιτυχῶς ἀνεύρε τὰς πηγὰς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τριετῆ ἀπουσίαν, ὅπου ἀπῆλαυσε μεγάλων τιμῶν καὶ ἡ περιήγησίς του δημοσιευθεῖσα ἔκαμε μέγαν κρότον. Μετ' ὀλίγον ἀπεστῆλθη ἐκ νέου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐκβολῶν τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ μετὰ 30 συνοδοιπόρων ἔλοι τῶν ὁποίων ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀπέθανον ἢ ἐφρονεύ-